

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань національної безпеки і оборони

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-31-95, тел./факс: 255-33-08

№ 04-24/16-331(86414)

24 лютого 2018 р.

КИРИЛОВУ С.В.

Шановний Сергію Володимировичу!

У Комітеті Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони розглянуто Ваше звернення, в якому міститься пропозиція розробити і прийняти закон про війну.

На жаль, з Вашого звернення незрозуміло, що має визначати такий законодавчий акт, а також які саме питання на сьогодні не врегульовані чинним законодавством України.

При цьому, в межах питань, віднесених до предмету відання Комітету, звертаємо увагу на таке.

Питання оголошення стану війни визначено Конституцією України, а саме: пунктом 19 частини першої статті 106, згідно з яким Президент України вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни, і пунктом 9 частини першої статті 85, яким оголошення за поданням Президента України стану війни віднесено до повноважень Верховної Ради України.

Відповідні положення містить також стаття 4 Закону України «Про оборону України», відповідно до якої у разі збройної агресії проти України або загрози нападу на Україну Президент України, зокрема, вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни.

Президент України є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України (див. пункт 17 частини першої статті 106 Конституції України).

Нагадуємо, що норми Конституції України є нормами прямої дії. Тому немає потреби дублювати ці норми в інших законах.

Так само немає потреби дублювати положення відповідних міжнародних договорів, до яких приєдналася Україна, адже відповідно до статті 19 Закону України «Про міжнародні договори України» чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства.

Крім цього, у зверненні Ви нарікаєте на байдужість влади, внаслідок якої ветерани та учасники АТО, за Вашими словами, просять милостиню на вулиці. Тож, якщо так званий закон про війну, який Ви пропонуєте розробити, має передбачити певний соціальний захист учасникам бойових дій, то ці питання наразі врегульовані, зокрема, Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та відповідними підзаконними актами. Більше того, чинним законодавством України передбачено відповідні пільги та гарантії соціального захисту не лише для учасників АТО, а для всіх військовослужбовців, які проходять військову службу в особливий період (як за призовом, так і за контрактом) та членів їх сімей, в тому числі й пільги при прийнятті до відповідних закладів освіти для певних категорій військовослужбовців та їх дітей.

Для військовослужбовців, які отримали поранення чи каліцтво, чинним законодавством передбачено виплату грошової винагороди (див. вищеназваний Закон).

З огляду на вищенаведене Ваша пропозиція не виглядає слушною, однак, інформацію, що міститься у зверненні, взято Комітетом до уваги.

З повагою

Голова Комітету

С. ПАШИНСЬКИЙ